

**השוואה בין מתן בונוס אדיטיבי לבין מתן בונוס מכפלתי לציוני מקצועות
תעודת בגרות עבור היקף יחידות לימוד - מבחינת תוקף הניבוי של ציון שנה א'
באוניברסיטאות (מחזורים תשנ"ה ותשנ"ו)**

שמואל ברונר וכרמל אורן
המרכז הארצי לבחינות ולהערכה

תקציר

מטרת הדוח לבחון הבדלים בתוקף הניבוי של ציוני תעודת הבגרות הנובעים משיטת הגדרת הבונוס הניתן לציוני מקצועות תעודת הבגרות עבור היבחות בהיקף מוגבר של יחידות לימוד. ההשוואה בוצעה בין חמש שיטות להגדרת הציון במקצוע: האחת, ללא בונוס, השניה, עם בונוס אוניברסיטאי, השלישית, עם בונוס לפי הגדרת הטכניון, והשתיים הנוספות עם בונוס אופטימלי: כאשר בשיטה הרביעית - השיטה האדיטיבית - הבונוס מהווה תוספת קבועה לציון, התלוי (במידה כמעט מוחלטת) בהיקף יחידות הלימוד. בשיטה החמישית - השיטה המכפלתית - תלוי גודל הבונוס גם בהיקף יחידות הלימוד וגם בציון במקצוע. שאלת המחקר נבחנה רק ביחס למקצועות בגרות בהם ניתן בונוס בעת ההרשמה לאוניברסיטאות.

קקריטריון לחישובי תוקף הניבוי שימש ציון שנה א' בחוגי לימוד בכל האוניברסיטאות במחזורים תשנ"ה ותשנ"ו.

לדוח שני חלקים: בחלקו הראשון נבדקו ההבדלים בתוקף הניבוי של הציונים ברמת מקצועות תעודת הבגרות. בחלקו השני נבדקו הבדלים בתוקף הניבוי של הציונים ברמת ציוני בגרות סופיים.